1 Articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că:

A. sub rezerva ipotezei în care instanța sesizată ulterior ar dispune de o competență exclusivă în temeiul acestui regulament, competența primei instanțe sesizate trebuie să fie considerată drept stabilită, în sensul acestei dispoziții, în cazul în care instanța menționată nu și a declinat din oficiu competența și niciuna dintre părți nu a contestat o înainte sau până la momentul luării de poziție pe care dreptul procedural național o consideră a fi prima apărare pe fond prezentată în fața instanței menționate;

B. competența primei instanțe sesizate trebuie să fie considerată drept stabilită, în sensul acestei dispoziții, chiar dacă este vorba despre o competență exclusivă în temeiul acestui regulament;

C. competența primei instanțe sesizate trebuie să fie considerată drept stabilită, în sensul acestei dispoziții, în cazul în care instanța menționată nu și a declinat din oficiu competența, anterior primului termen de judecată, chiar dacă părțile au contestat o la acest prim termen.

Răspuns: A

2 Cererea de recunoaştere a hotărârii străine:

A. nu întrerupe prescripţia dreptului de a obţine executarea silită;

B. întrerupe prescripţia dreptului de a obţine executarea silită;

C. suspendă prescripţia dreptului de a obţine executarea silită.

Răspuns: B

3 În cazul contractelor de asigurare care acoperă riscuri pentru care un stat membru impune obligativitatea asigurării:

A. contractul de asigurare nu îndeplineşte obligaţia de asigurare, decât în cazul în care respectă dispoziţiile specifice stabilite în legătură cu asigurarea respectivă de statul membru care impune obligaţia;

B. un stat membru nu poate stabili ca acest contract de asigurare să fie reglementat de legea statului membru care impune obligaţia de asigurare;

C. în cazul în care legea statului membru pe teritoriul căruia este situat riscul conţine dispoziţii contrare celor ale legii statului membru care impune obligaţia de a încheia o asigurare, prevalează legea statului membru în care este situat riscul.

Răspuns: A

4 În măsura în care legea aplicabilă contractului individual de muncă nu a fost aleasă de părţi, contractul este reglementat de:

A. legea ţării în care angajatul lucrează temporar, chiar dacă locul de desfăşurare a muncii în mod obişnuit este în altă ţară;

B. legea ţării în care sau, în lipsă, din care angajatul îşi desfăşoară în mod obişnuit activitatea în executarea contractului;

C. legea ţării în care este situată unitatea angajatoare.

Răspuns: B

5 O hotărâre judecătorească certificată ca titlu executoriu european:

A. se execută în condiţiile Regulamentului 805/2004 şi ale legii statului membru care a pronunţat hotărârea;

B. se execută în aceleași condiții ca și o hotărâre pronunțată în statul membru de executare;

C. trebuie executată, chiar dacă este incompatibilă cu o hotărâre pronunțată anterior în orice stat membru sau într-o țară terță.

Răspuns: B

6 O somaţie europeană de plată devenită executorie în statul membru de origine:

A. se recunoaște și se execută în celelalte state membre după parcurgerea procedurii de exequatur;

B. se recunoaște și se execută în celelalte state membre după expirarea termenului de contestare a recunoaşterii;

C. se recunoaște și se execută în celelalte state membre fără a fi necesară o declarație de constatare a forței executorii și fără ca recunoașterea acesteia să poată fi contestată.

Răspuns: C

7 Reprezentarea de către un avocat sau un licențiat în științe juridice:

A. este obligatorie pentru reclamant în ceea ce privește cererea de somație europeană de plată şi pentru pârât în ceea ce privește opoziția la o somație europeană de plată;

B. este obligatorie pentru reclamant în ceea ce privește cererea de somație europeană de plată, dar nu şi pentru pentru pârât în ceea ce privește opoziția la o somație europeană de plată;

C. nu este obligatorie pentru reclamant în ceea ce privește cererea de somație europeană de plată şi nici pentru pârât în ceea ce privește opoziția la o somație europeană de plată.

Răspuns: C

8 În cazul în care legea aplicabilă în temeiul articolelor 5 sau 8 din Regulamentul 1259/2010 nu prevede divorțul sau nu acordă unuia dintre soți, din cauza apartenenței la unul dintre sexe, egalitate de acces la divorț sau la separarea de corp se aplică:

A. legea pe teritoriul căruia soții își au reședința obișnuită la data sesizării instanței judecătorești;

B. legea aleasă de părţi;

C. legea forului.

Răspuns: C

9 Prin încheierea din 29 noiembrie 2007, Tribunalul Bucureşti - Secţia a III-a civilă a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 151 pct. 1 şi ale art. 155 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internaţional privat şi ale art. 607 din Codul de procedură civilă. În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate autorul acesteia susţine că dispoziţiile criticate sunt neconstituţionale, întrucât părţile nu au şi nu au avut domiciliul în ţară, situaţie în care, potrivit Regulamentului (CE) nr. 2.201/2003, competenţa de judecare a acţiunii de desfacere a căsătoriei revine instanţei de la domiciliul părţilor, respectiv unei instanţe din Austria.

A. a admis excepţia de neconstituţionalitate, reţinând prevalenţa dreptului european în temeiul principiului subsidiarităţii;

B. a respins excepţia de neconstituţionalitate, ca neîntemeiată, cu motivarea că Regulamentul (CE) nr. 2.201/2003 nu este incident în cauză;

C. a respins excepţia de neconstituţionalitate, ca inadmisibilă, constatând că aceste aspecte nu reprezintă probleme de constituţionalitate, ci ţin de aplicarea legii de către instanţa de judecată, neintrând în competenţa de soluţionare a Curţii Constituţionale.

Răspuns: C

10 Acordul încheiat între soți privind alegerea legii aplicabile la divorț:

A. poate fi încheiat și modificat în orice moment al procedurii;

B. poate fi încheiat și modificat numai până la data sesizării instanței de judecată, chiar dacă legea forului ar permite modificarea și în cursul procedurii;

C. poate fi încheiat și modificat în orice moment, cel târziu la data sesizării instanței judecătorești, chiar și în cursul procedurii, dacă legea forului prevede acest lucru.

Răspuns: C

11 Fiducia este supusă:

A. legii alese de constituitor, dacă o astfel de alegere a fost făcută;

B. legii locului situării bunurilor fiduciare;

C. legii naţionale a fiduciarului.

Răspuns: A

12 În ipoteza pierderii sau furtului cambiei ori biletului la ordin, măsurile ce pot fi luate sunt determinate de:

A. legea locului unde titlul a luat naştere;

B. legea naţională a creditorului titlului;

C. legea statului unde titlul este plătibil.

Răspuns: C

13 Compensaţia este supusă:

A. legii aplicabile creanţei căreia i se opune stingerea, parţială sau totală, prin compensaţie;

B. legii naţionale a oricăruia dintre cei doi creditori reciproci;

C. legii locului unde se ridică problema compensaţiei.

Răspuns: A

14 Potrivit normei generale din Regulamentul nr. 864/2007 privind legea aplicabilă obligaţiilor necontractuale (Roma II) legea aplicabilă obligaţiilor necontractuale care decurg dintr-o faptă ilicită este:

A. legea ţării în care a avut loc fapta ilicită;

B. legea ţării în care s-a produs prejudiciul;

C. legea ţării în care s-au manifestat efectele indirecte ale respectivei fapte ilicite.

Răspuns: B

15 În ipoteza în care pentru executarea unei cereri de obținere de probe este necesar un depozit sau un avans, instanța va proceda astfel:

A. va respinge cererea, informând autoritatea solicitantă că nu și-a îndeplinit obligația de constituire a depozitului sau avansului prevăzut în formularul C din anexă;

B. va informa, de îndată, autoritatea solicitantă și, în termen de 30 de zile de la primirea cererii, prin intermediul formularului C din anexă, de modul în care trebuie constituit depozitul sau trebuie plătit avansul;

C. va suspenda procedura de obținere de probe până la constituirea depozitului sau avansului prevăzut în formularul C din anexă, dar nu mai mult de 60 de zile.

Răspuns: B

16 În cazul în care instanța judecătorească este sesizată pentru a transforma o separare de corp în divorț și în absența alegerii legii aplicabile de către părți:

A. se aplică în toate cazurile normele privind conflictul de legi aplicabile în absența exprimării opțiunilor de către părți;

B. legea care a fost aplicată în cazul separării de corp ar trebui aplicată și în cazul divorțului;

C. ar trebui să se aplice legea forului, chiar dacă legea aplicabilă prevede divorțul şi chiar dacă se aduce atingere clauzei de ordine publică.

Răspuns: B

17 Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, competența cu privire la o acțiune revocatorie formulată în cadrul procedurii de insolvență și îndreptate împotriva unui pârât care are sediul social într un alt stat membru, aparține:

A. instanțelor stabilite de Regulamentul nr. 44/2001, pe considerentul că acțiunea revocatorie formulată în cadrul procedurii de insolvență intră în domeniul de aplicare al articolului 1 alineatul (2) litera (b) din regulamentul menționat;

B. instanței de la domiciliul pârâtului, deoarece o astfel de acțiune se referă la o procedură de faliment, de vreme ce decurge în mod direct din faliment și se află în strânsă legătură cu o procedură de lichidare de bunuri sau de reorganizare judiciară și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al Convenției de la Bruxelles din 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, întrucât procedurile de insolvență cu privire la falimentul întreprinderilor insolvente sau a altor persoane juridice, concordatele și procedurile analoage sunt excluse din domeniul de aplicare al acesteia;

C. instanțelor statului membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență, pe considerentul că articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul 1346/2000 este aplicabil.

Răspuns: C

18 Potrivit Regulamentului CE nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, măsurile provizorii și de conservare prevăzute de legislația unui stat membru pot fi solicitate:

A. instanțelor statului în cauză chiar dacă, în temeiul acestui regulament, o instanță dintr-un alt stat membru este competentă să judece cauza pe fond;

B. numai instanțelor din statul membru ce au competența de soluționare a cauzei pe fond;

C. numai instanțelor statului pe teritoriul căruia se află bunurile vizate de măsurile provizorii sau de conservare.

Răspuns: A

19 Reclamantul este lichidator în cadrul unei proceduri de insolvență care a fost deschisă în Germania la 1 noiembrie 2009 și care are ca obiect activele G.T., societate germană cu sediul în Offenbach am Main (Germania). Pârâtul din litigiul principal este administratorul G.T. Acesta are domiciliul în Elveția. La 1 iulie 2009, G.T. a virat suma de 115 000 de euro către una dintre filialele sale. Reclamantul solicită pârâtului, în calitate de administrator al G.T., restituirea acestei sume, arătând că viramentele efectuate de acesta către filiala în cauză au avut loc după intrarea în stare de insolvență și după constatarea îndatorării excesive a G.T.
În conformitate cu jurisprudenţa CJUE:

A. instanțele din Germania, statul membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență a societăţii G.T. nu sunt competente să judece acțiunea, în temeiul Regulamentului nr. 44/2001;

B. instanțele din Germania, statul membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență a societății G.T. sunt competente să judece acțiunea, în temeiul art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000, chiar dacă pârâtul nu are domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru, ci pe teritoriul unui stat parte la Convenția privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnată la 30 octombrie 2007, a cărei încheiere fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 2009/430/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2008;

C. instanțele din Elveţia sunt exclusiv competente să judece acțiunea, în temeiul art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000, întrucât domiciliul pârâtului este situat în acest stat.

Răspuns: B

20 Puterile, competenţele şi obligaţiile comandantului navei sau aeronavei sunt guvernate de:

A. legea pavilionului navei sau statului de înmatriculare a aeronavei;

B. legea aplicabilă statutului organic al întreprinderii de transport;

C. legea naţională a patronului navei.

Răspuns: A

21 Proba cu martori:

A. este admisibilă şi în cazul unor acte al căror obiect are o valoare mai mare de 250 lei, dacă în lipsa originalului înscrisului sub semnatură privată, se prezintă o copie legalizată a acestuia;

B. este admisibilă şi în cazul unor acte al căror obiect are o valoare mai mare de 250 lei, dacă există mijloace materiale de probă care fac credibil faptul pretins;

C. nu se admite niciodată împotriva sau peste ceea ce cuprinde un înscris.

Răspuns: A

22 Introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane:

A. este lăsată la aprecierea judecătorului, în cauzele necontencioase;

B. se va realiza de judecător în mod obligatoriu în cazurile expres prevăzute de lege, precum și în procedura necontencioasă, chiar dacă părțile se împotrivesc;

C. se aplică și într-o cerere de partaj, chiar dacă părțile se împotrivesc, atunci când reclamantul nu a chemat în judecată toți coproprietarii.

Răspuns: B

23 Revin în competența instanței de la ultimul domiciliu al defunctului:

A. cererile prin care moștenitorii cheamă în judecată pe debitorii defunctului pentru realizarea creanțelor dobândite în temeiul moștenirii;

B. cererile prin care creditorii personali ai moștenitorilor cer partajul în numele debitorului lor;

C. cererile prin care un terț cheamă în judecată moștenitorii pentru revendicarea unui bun imobil aflat în masa succesorală.

Răspuns: B

24 Cererea de chemare în judecată a altei persoane:

A. se va comunica numai chematului în judecată, iar nu şi părţii potrivnice;

B. poate fi formulată şi de intervenientul principal, până la terminarea cercetării procesului în primă instanţă;

C. presupune că pârâtul va fi scos din proces numai dacă declară în scris, cel mai târziu până la primul termen după admiterea în principiu, că recunoaşte datoria şi că vrea să o execute faţă de cel care îşi va stabili dreptul pe cale judecătorească, totodată consemnând la dispoziţia instanţei suma datorată.

Răspuns: B

25 În caz de suspendare a judecăţii:

A. pentru motivul că a început urmărirea penală pentru o infracţiune ce ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se pronunţe, aceasta (suspendarea) încetează de drept dacă urmărirea penală durează mai mult de un an de la data suspendării;

B. cererii de chemare în garanţie, atunci când s-a dispus disjungerea acesteia de cererea principală, suntem în prezenţa unui caz de suspendare legală facultativă;

C. pentru formularea unei cereri de pronunţare a unei hotărâri preliminare adresate Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, repunerea pe rol se face din oficiu, astfel că, în cazul în care de la pronunţarea hotărârii de către Curtea de Justiţie a Uniunii Europene a trecut o perioadă mai mare de 6 luni fără a se face acte de procedură în cauză, nu intervine perimarea.

Răspuns: C

26 Chemarea în garanţie, spre deosebire de cererea reconvenţională:

A. poate fi formulată şi de un intervenient voluntar principal;

B. se comunică celui împotriva căruia este formulată spre a-i permite acestuia să formuleze întâmpinare;

C. duce întotdeauna la lărgirea cadrului procesual din punctul de vedere al părţilor.

Răspuns: A

27 Cheltuielile de judecată avansate de o parte într-un proces:

A. nu mai pot fi cerute printr-o cerere separată ulterioară adresată instanţei, pentru că art.452 C.pr.civ. impune ca partea să le ceară cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului în chiar procesul în care au fost avansate;

B. dacă instanţa nu s-a pronunţat asupra lor, nu pot fi cerute pe calea unei cereri de îndreptare a hotărârii, dar pot fi cerute pe calea revizuirii;

C. trebuie cerute expres până la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei, partea putând ataşa chitanţa atestând onorariul de avocat la notele completatoare ce i-au fost cerute de instanţă în temeiul art.394 alin.2 C.pr.civ.

Răspuns: B

28 Asemănător îndreptării hotărârii, instituţia completării hotărârii:

A. este admisibilă cu privire la hotărârea al cărei dispozitiv nu menţionează soluţia referitoare la cheltuielile de judecată, deşi aceasta este cuprinsă în minută;

B. nu este condiţionată de invocarea iniţială a motivului pe calea apelului sau a recursului;

C. poate produce efecte similare cu revizuirea.

Răspuns: B

29 În cazul în care pârâtul-apelant depune o declaraţie de renunţare la apel, după înregistrarea apelului şi după fixarea termenului de judecată, instanţa de apel va considera acest act de dispoziţie ca fiind:

A. o renunţare la judecată în apel;

B. o achiesare la hotărârea primei instanţe;

C. o declaraţie tardivă întrucât renunţarea la dreptul de apel se poate face numai anterior exercitării acestui drept procesual.

Răspuns: B

30 Instanţa de judecată nu va anula cererea de chemare în judecată:

A. dacă avocatul care a redactat cererea în numele reclamantului nu depune la dosar împuternicirea avocaţială în termenul stabilit de instanţă în acest sens, întrucât ar însemna ca reclamantului să i se cauzeze un prejudiciu procesual pentru neglijenţa avocatului;

B. dacă cererea a fost redactată, semnată şi depusă personal de reclamant, dar cel care se prezintă la primul termen ca mandatar convenţional al reclamantului, nu face dovada calităţii sale de reprezentant;

C. dacă partea în favoarea căreia s-a redactat şi semnat cererea de chemare în judecată, depusă prin poştă, se prezintă la termenul de judecată fixat şi declară că nu a formulat el cererea şi nici nu a mandatat vreo persoană să o redacteze în numele său.

Răspuns: B

31 Transmiterea calităţii procesuale active şi pasive în cursul unui litigiu nu este posibilă în următoarele cazuri:

A. într-o acţiune în tăgada paternităţii;

B. într-o acţiune în revocarea donaţiei pentru ingratitudine;

C. într-o cerere de divorţ.

Răspuns: C

32 În cazul în care reclamantul sesizează prima instanţă cu o cerere privind dezbaterea procedurii succesorale, fără a anexa cererii încheierea emisă de notarul public cu privire la verificarea evidenţelor prevăzute de Codul civil, nici după ce i-a pus în vedere să înlăture această neregularitate procedurală, instanţa:

A. va respinge cererea ca inadmisibilă;

B. va respinge cererea ca prematură;

C. va respinge cererea ca lipsită de interes legitim născut şi actual.

Răspuns: A

33 Constituie cerinţe extrinseci ale actului de procedură ce pot antrena nulitatea acestuia, dispoziţiile legale referitoare la:

A. obligativitatea semnării cererii de chemare în judecată;
B. obligativitatea menţionării în citaţie a numărului dosarului;
C. reprezentarea procesuală.

Răspuns: C

34 Judecarea cauzelor se suspendă de drept:

A. prin decesul reprezentantului sau a mandatarului uneia dintre părţi, survenit cu mai mult de 15 zile înainte de ziua înfăţişării;
B. prin decesul uneia dintre părţi, dacă cealaltă parte cere termen pentru introducerea în cauză a
C. în cazul ivirii unui conflict de competenţă.

Răspuns: C

35 Sesizat fiind în primă instanţă, judecătorul de la tribunal nu se va pronunţa printr-o sentinţă atunci când:

A. va respinge acţiunea reclamantului ca urmare a renunţării acestuia la însuşi dreptul subiectiv dedus judecăţii;
B. va declina competenţa de soluţionare a cauzei în favoarea unei alte secţii a aceluiaşi tribunal;
C. va soluţiona un conflict de competenţă dintre două judecătorii din raza teritorială de competenţă a aceluiaşi tribunal.

Răspuns: B

36 Tribunalul este competent să soluţioneze în primă instanţă:

A. cererile în materie de tutelă şi familie, prevăzute în unele legi speciale;
B. cererile de strămutare pe motiv de bănuială legitimă de la o judecătorie din raza sa teritorială;
C. cererile de strămutare pe motiv de rudenie şi afinitate de la o judecătorie din raza sa teritorială.

Răspuns: A

37 În materie de asigurări, în cazul unei acţiuni în regres a asigurătorului CASCO împotriva celui vinovat de producerea accidentului, în afară de instanţa de la domiciliul pârâtului, va fi competentă teritorial şi:

A. instanţa de la locul unde s-a săvârşit fapta ilicită ce a produs riscul asigurat;
B. instanţa de la domiciliul sau sediul asiguratului;
C. instanţa convenită de părţile contractului de asigurare, prin însuşi contractul încheiat.

Răspuns: A

38 Se poate cere revizuirea unei hotărâri:

A. dacă obiectul pricinii nu se mai afla în fiinţă la data pronunţării hotărârii a cărei revizuire se solicită;
B. dacă există hotărâri potrivnice ce nu se pot concilia;
C. dacă unul din membrii completului care au pronunţat hotărârea atacată a fost ulterior sancţionat disciplinar.

Răspuns: A

39 Partea nu are termen în cunoştinţă:

A. în cazul încuviinţării unei cercetări la faţa locului, chiar dacă a fost prezentă la termenul la care s-a încuviinţat proba şi s-a stabilit locul, data şi ora administrării ei;
B. dacă partea are domiciliul în străinătate iar la primul termen de judecată se prezintă mandatarul său cu procură generală;
C. în cazul reluării judecăţii, după suspendare, chiar dacă cererea de redeschidere a fost formulată de partea însăşi.

Răspuns: C

40 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a art.650 alin.1 C.pr.civ. pentru că:

A. alegerea de către creditor a biroului executorului judecătoresc face anevoioasă apărarea și duce la creșterea nejustificată a cheltuielilor debitorului;

B. creează o discriminare între debitor și executorul judecătoresc, debitorul fiind pus într-o situație de inferioritate juridică și economică față de acesta;

C. permite un criteriu subiectiv de apreciere din partea uneia din părțile în litigiu, ceea ce echivalează cu lipsa stabilirii cu precizie a instanței de executare competente și astfel cu imposibilitatea cunoașterii de către debitor a acestei instanțe.

Răspuns: C

41 Conform jurisprudenţei CEDO:

A. pentru a fi contrară art. 14 din Convenţie, discriminarea trebuie să se bazeze pe unul dintre criteriile enumerate limitativ în acest articol;

B. jurisprudenţa contradictorie nu poate, în nicio circumstanţă, da naştere unei discriminări în sensul art. 14 din Convenţie;

C. o discriminare constă în a trata în mod diferit, cu excepţia justificării obiective şi raţionale, persoane aflate în situaţii comparabile.

Răspuns: C

42 Conform art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie:

A. statul are dreptul de a expropria bunuri – inclusiv orice drepturi la despăgubire consfinţite de lege - şi de a reduce, chiar foarte mult, nivelul despăgubirilor, prin mijloace legislative;

B. un drept la compensaţie integrală este garantat, în orice circumstanţe, o compensare numai parţială făcând privarea de proprietate nelegitimă, în toate cazurile;

C. neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti ce recunoaşte un drept la despăgubire, dacă suma nu a fost stabilită, nu constituie, în nicio împrejurare, o ingerinţă în dreptul de proprietate.

Răspuns: A

43 Conform jurisprudenţei CEDO:

A. art. 6 în latura sa civilă se aplică tuturor procedurilor contravenţionale judecate, potrivit dreptului intern, în baza Codului de procedură civilă, întrucât gradul de pericol al faptei nu atinge nivelul de gravitate al infracţiunii;

B. nici litera nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile care sunt consacrate în acesta în mod expres sau tacit, însă această renunţare trebuie să fie neechivocă şi să nu fie contrară niciunui interes public important;

C. art. 6 nu impune judecătorului naţional să ofere un răspuns specific şi explicit la mijloacele de probă decisive pentru soluţionarea procedurii.

Răspuns: B

44 Conform jurisprudenţei CEDO:

A. obligaţia pozitivă care decurge din art. 8 din Convenţie, de a adopta măsuri pentru respectarea vieţii private, trebuie să se aplice în cazul în care afirmaţiile susceptibile să afecteze reputaţia unei persoane depăşesc limita criticilor acceptabile din perspectiva art. 10 din Convenţie;

B. limita între obligaţiile pozitive şi negative ale statului în raport cu art. 8 se pretează unei definiţii precise;

C. atunci când Curtea analizează respectarea dreptului la viaţă privată, nu se poate orienta spre o examinare minuţioasă a unor comunicate de presă referitoare la viaţa privată şi reputaţia unei persoane, întrucât aprecierea probelor revine judecătorului naţional.

Răspuns: A

45 Conform jurisprudenţei CEDO,

A. dreptul de acces la o instanţă nu implică şi speranţa legitimă că decizia instanţei va fi pusă în executare silită, întrucât executarea silită are relevanţă numai la calculul termenului rezonabil;

B. limitările dreptului de acces la justiţie sunt conforme cu art. 6 numai în cazul în care acestea au un scop legitim şi în cazul în care există un raport de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopul urmărit;

C. dreptul de acces la justiţie nu este absolut, întrucât poate permite restricţii admise implicit, fiind, prin chiar natura sa, reglementat de către stat, însă condiţiile impuse de stat pentru acces la justiţie nu pot fi supuse controlului instanţei europene.

Răspuns: B

46 Potrivit jurisprudenţei CJUE, o cerere pentru pronunţarea unei hotărâri preliminare în interpretare, conform art. 267 TFUE, va fi declarată inadmisibilă:

A. atunci când instanţa naţională care solicită pronunţarea hotărârii preliminare a ridicat din oficiu problema de interpretare a dreptului Uniunii Europene, iar părţile s-au opus sesizării CJUE;

B. atunci când interpretarea dreptului Uniunii Europene solicitată de instanţa naţională nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul acţiunii principale;

C. atunci când instanţa naţională care solicită pronunţarea hotărârii preliminare a cenzurat, în prealabil, întrebările formulate de părţi.

Răspuns: B

47 Potrivit jurisprudenţei CJUE, printre condiţiile în care un stat membru este obligat să repare prejudiciul cauzat unei persoane particulare, prin încălcarea dreptului Uniunii Europene care îi este imputabilă, atunci când încălcarea în cauză decurge dintr-o hotărâre a unei instanţe de ultim grad de jurisdicţie, se numără:

A. condiţia ca încălcarea să fie suficient de gravă;

B. condiţia ca, pentru încălcarea respectivă, judecătorii care au produs-o să fi fost sancţionaţi anterior;

C. condiţia ca încălcarea să se fi produs în mai multe cauze similare.

Răspuns: A

48 Potrivit jurisprudenţei CJUE, dispoziţiile art. 1 şi art. 2 alin.(1) şi alin.(2) lit.a) din Directiva 2000/78 a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalităţii de tratament în ceea ce priveşte încadrarea în muncă şi ocuparea forţei de muncă, trebuie interpretate în sensul că:

A. interzicerea discriminării directe este limitată la persoanele care au ele însele un handicap;

B. interzicerea discriminării directe este limitată la persoanele care au un handicap locomotor;

C. interzicerea discriminării directe nu este limitată la persoanele care au ele însele un handicap.

Răspuns: C

49 Articolul 183 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune ca o persoană impozabilă care a solicitat rambursarea excedentului de taxă pe valoarea adăugată achitată în amonte din taxa pe valoarea adăugată pe care o datorează să nu poată obţine din partea administraţiei fiscale a unui stat membru dobânzi de întârziere aferente rambursării efectuate tardiv de această administraţie pentru o perioadă în care erau în vigoare acte administrative care excludeau rambursarea şi care au fost anulate ulterior printr-o decizie judecătorească, potrivit hotărârii CJUE din cauza:

A. BCR Leasing IFN;

B. Gran Via Moineşti;

C. Rafinăria Steaua Română.

Răspuns: C

50 Potrivit jurisprudenţei CJUE, articolul 4 alin.(2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că termenii "obiectul principal al contractului":

A. acoperă întotdeauna o clauză cuprinsă într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină între un vânzător sau un furnizor şi un consumator şi care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, în temeiul căreia pentru calcularea ratelor împrumutului se aplică cursul de schimb la vânzare al acestei valute;

B. nu acoperă o clauză cuprinsă într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină între un vânzător sau un furnizor şi un consumator şi care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, în temeiul căreia pentru calcularea ratelor împrumutului se aplică cursul de schimb la vânzare al acestei valute decât în cazul în care se constată că respectiva clauză stabileşte o prestaţie esenţială a acestui contract care, ca atare, îl caracterizează;

C. nu acoperă niciodată o clauză cuprinsă într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină între un vânzător sau un furnizor şi un consumator şi care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, în temeiul căreia pentru calcularea ratelor împrumutului se aplică cursul de schimb la vânzare al acestei valute.

Răspuns: B